

bestemmelser, hvilket ikke er og aldrig har været en kompetence i de eksisterende traktater, og finder ministeren det betryggende, at EF-Domstolen på denne måde kan give EU beføjelser fra medlemslandene, uden at medlemslandene har mulighed for at sige fra?»

Morten Messerschmidt (DF):

Det er jo sådan, at der sidste år faldt en opsigtsvækkende dom ved EF-Domstolen, som fuldstændig ændrede på det traktatgrundlag, som vi hidtil har kendt i forhold til det retslige samarbejde, hvor man sagde, at det nu var muligt inden for det overstatslige samarbejde, søjle 1-samarbejdet, også at vedtage retslige retsakter, altså strafferetlige retsakter. Og den mulighed fra EF-Domstolen har man nu grebet med kys-hånd fra Kommissionens side, og man er kommet med et udspil til en konkret retsakt.

Kl. 13.55

Der vil jeg egentlig gerne høre, hvad justitsministerens principielle holdning er til, at man altså nu fra Kommissionens side kommer med et udspil til en retsakt inden for det overstatslige samarbejde, som der egentlig oprindeligt ikke var tiltænkt hjemmel til i traktaten.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne starte med at sige nogle lidt mere overordnede ting om den dom, som hr. Morten Messerschmidt henviser til.

Dommen, den såkaldte miljøstraffedom fra den 13. september 2005, fastslår bl.a., at straffelovgivningen principielt ikke hører under det overstatslige samarbejde efter EF-traktaten, men at der er hjemmel i EF-traktatens regler om f.eks. miljøbeskyttelse til at fastsætte bestemmelser i f.eks. direktiver eller forordninger på miljøområdet, der forpligter medlemsstaterne til at fastsætte strafferetlige sanktioner ved overtrædelser af fællesskabsretlige regler, hvis det er nødvendigt for at sikre disse reglers fulde effektivitet.

Dommen er imidlertid ikke klar med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt der inden for søjle 1 kan fastsættes bestemmelser om, hvilke strafferetlige sanktioner der skal indføres. På den baggrund er det regeringens opfattelse, at sanktionsvalget fortsat er overladt til medlemsstaterne. Såfremt sådanne regler skulle fastsættes på EU-plan, må det efter regeringens opfattelse ske på grundlag af det mellemstatslige samarbejde om strafferetlige og politimæssige spørgsmål, og det er en opfattelse, der deles af langt de fleste

medlemslande og også af Rådets juridiske tjeneste.

Det er også regeringens opfattelse, at det ikke vil være muligt i medfør af EF-traktaten at regulere andre strafferetlige spørgsmål såsom foranstaltninger i form af bl.a. konfiskation, jurisdiktion og iværksættelse af strafforfølgning.

Kommissionen har for nylig fremsat et direktivforslag om strafferetlig beskyttelse af miljøet. Jeg vil gerne generelt sige, at regeringen selvfølgelig ser positivt på strafferetlige EU-initiativer, der kan være med til at værne om miljøet, men det er naturligvis fortsat under forudsætning af, at sådanne initiativer holder sig inden for rammen af det gældende traktatgrundlag. Hvis der f.eks. skal fastsættes fælles regler om bestemte straff typer og sanktionsniveauer, er det regeringens opfattelse, at sådanne regler må vedtages inden for rammerne af det mellemstatslige samarbejde.

Morten Messerschmidt (DF):

Det er et svar, som jeg vil printe ud og være meget glad for, for det ligger jo i høj grad op ad det synspunkt, som bl.a. jeg og mit parti har forfægtet. Men derfor vil jeg gerne spørge, om ikke justitsministeren er enig i, at dommen, som hun nævner, fra den 13. september 2005 alligevel skaber et skred imellem søjlerne, at man har overført en del kompetence fra det mellemstatslige til det overstatslige, og at det derfor må kunne forventes, at Kommissionen afgjort vil gøre brug af den kompetence, og om ikke justitsministeren i den situation er nervøs ved hele den udvikling, ihukommende at man jo under søjle 1 træffer beslutninger bl.a. ved flertalsafgørelser, og at justitsministeren derfor nok kan fremføre alle sine indvendinger i EU-sammenhæng, men altså lige så vel kan risikere at blive stemt ned.

Det er mere hele den nyskabelse, som jeg gerne vil have at justitsministeren forholder sig til.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg tror, jeg vil bruge et andet ordvalg, end hr. Morten Messerschmidt bruger, for så vidt angår den dom, som EF-Domstolen afsagde i 2005. Jeg vil ikke kalde det et skred, men jeg vil sige, at det var en overraskende dom set med de fleste medlemsstateres briller.

Man kan sige om dommen: Ja, hvad sagde den? Altså, den måde, vi fortolker den på, den måde, de fleste medlemsstater fortolker dommen på, og den måde, Rådets juridiske tjeneste fortolker den på – og det er trods alt nogle, der